

МОЛОДШИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

П'ятниця, 26 вересня 1986 року

№ 116 (3779).

Ціна 2 коп.

ТЕЛЕГРАМА В НОМЕР

ПРИСВЯЧУЄМО ПЛЕНУМУ

Наша комсомольсько-молодіжна бригада сьогодні працює вже в рахунок грудня. З початку року заощаджено сировини і матеріалів на суму 95 тисяч карбованців, електроенергії понад 200 тисяч кіловат-годин. В умовах роботи за госпрозрахунком бригада досягла понадпланового зростання продуктивності праці на 10 процентів, подано й впроваджено три

раціоналізаторські пропозиції.

Колектив і надалі високо триматиме знамено успіху.

М. ПЕТРОВ,
бригадир,
В. ЛАГНО,
групкомсорт КМК пла-
вильників імені XIX з'їз-
ду ВЛКСМ цеху № 8
Світловодського заво-
ду чистих металів.

Не буду приховувати: від пленуму чекаю багато. Думаю, що його рішення стануть керівництвом до дії у першу чергу тим, хто відчуває невпевненість у своїх силах.

Для нашого райкому вважаю завданням номер один — кадрове питання. Немає сумніву щодо потреби висувати на комсомольську роботу людей енергійних, шукаючих, переконаних та ідеологічно підготовлених. Зрештою, це ще далеко не повний перелік якостей, якими має володіти секретар комітету комсомолу або первинної. А чи не до парадоксу ми йдемо? Нескладні підрахунки доводять, що молода людина, щоб відповідати (і це реально) переважній більшості вказаних рис, має встигнути закінчити середню школу, відслужити в армії, поступити і закінчити вуз та додати обов'язковий рік стажу, — і давайте подивимось, скільки... місяців залишиться такому спілчанину до моменту здачі комсомольського квитка за віком! Від сили рк! А рік — це наймізерніший строк, щоб звільнений секретар міг зробити щось помітне, серйозне і корисне в своїй організації.

Який вихід? Він є. Ми заводимо на 100—150 чоловік комсомольського активу **СЕРЕДНІХ ШКІЛ** спеціальну картотечу (це переважно учні дев'ятих — десятих класів) і в майбутньому ретельно стежимо за його комсомольською діяльністю, активно впливаємо на «професійний» ріст комсомольського ватажка одночасно з відповідними органами вузів, військових частин, де служать хлопці-активісти, як і інших організацій. Тож нам відгук про того чи іншого спілчанина якоюсь мірою впливає і на його розподіл після закінчення вищого навчального закладу. Така взаємодія одно-

во корисна і нам, і нашим колегам на місцях роботи наших активістів. А тому найпереконливішим аргументом тут і буде твердження про те, що ТАКІ кадри дійсно потрібні і прагнутимуть вирішувати все.

Ще два слова про змінюваність кадрів. Ми — за це. Нічого одному й тому самому працівникові ледь не десять років поспіль вважатися секретарем того чи іншого підрозділу. Практика доводить, що

а звітні заспокоїливі жести: «Управився!». Та й не відвідинами обмежитися — а дійсно попрацювати в первинній і у вищих органах. А поки що приїзди, якщо брати саме наш РК ЛКСМУ, представників вищестоячих органів зводяться переважно до ревізій та інспекційних перевірок у пошуку (чим не самоціль, еге ж!) неодмінних недоробок... Зізналися ми янось (тоді

й на Дніпропетровщині із обліком. Далі — експеримент із наданням права прийому в комсомол самим первинним комсомольським організаціям. Це дає якість, стабільність і перспективність, про яку вже було сказано. Ми й надалі будемо так працювати. Ентузіазм окремих секретарів в цьому питанні (наприклад, Ольги Ємельянові із СПТУ № 8) лиш схвалюватимемо. Про оргтехніку вже стовміся казати — вона просто необхідна. Замість довічків у свої 180 первинних поставити автомат-«секретар», щоб той самостійно повідомив про той чи інший захід райкому точно, коротко і, головне, оперативно. Аргументи про дефіцит фондів несерйозні, в першу чергу, тим, що тут головне — не витрачені гроші, а втрачений непродуктивно час. А він дорожчий. Ванасії! Вихід є — або дозволяти підробляти таким секретарям ще не підстави до їхніх 120 карбованців, або підвищувати ставки централізовано. Те ж — із коптуванням. Хай вирішують доцільність залучення кадрів зі сторони не там, а на місцях, у тих же обкомах.

Не про все сказав, про що хотів. Але вірю в одне: за таким стилем роботи майбутнє небайдужості, визнання своїх гріб і невідмінне реагування на них ірраціональною, постійний пошук нових форм тощо. Це й реально теперішнє окремих секретарів — до згаданих додам ще Миколу Цигульського з «Гірросили». Віктора Шеремета з АТП-10021. Працюватимемо так, щоб вони не почували себе самотніми.

С. МАЛЮВАНІЙ,
перший секретар Кі-
ровоградського РК ЛКСМУ
м. Кіровоград.

Активну участь у громадській роботі бере старший бухгалтер Онуфрійівської ошадни № 3073, комсомолка Надія Ярошенко. Вона голова первинної організації науково-економічного товариства, член ревізійної комісії обласного товариства боротьби за тверезість, секретар комсомольської організації райфіліалу. Портрет Надії Ярошенко — на Дошці пошани райкому ЛКСМУ.

На знімку: Надія ЯРОШЕНКО. Фото В. РУДЕНКА.

ПРОШУ СЛОВА ...Котрим вирішувати все

чогось помітно нового від такого ветерана нічого чекати. Перший рік роботи, як правило, це входження в колію, а рік-два наступні — період плідної роботи. Далі вже неодмінно підуть повтори. А кому вони потрібні? Ми рідше вестимемо боротьбу з такими посадами за ради посади.

Другим питанням поставимо дисципліну. Не будеш дисциплінованим сам — ніякі найдисциплінованіші заступники й активісти тебе не врятують. Як ти матимеш хоча б моральне право вимагати, скажімо, неформальної допомоги активу на місцях, якщо сам прирід до стільця в своєму райкомі, міськомі чи й обкомі? Не маєш ти такого права. Скажуть, мало відвідати тебе не відають. Але це не правильна постановка питання! Якраз не в усьому й довіряєшся своїй інтуїції та досвіду, ждеш фахової допомоги згорі,

я ще лише починав свою діяльність як перший секретар райкому) у... одній тисячі восьмистах «мертвих душах» у своїй організації, це виявила самоперевірка. Уявляєте, який ажіотаж! Несподіванка була не лише для нас — у помітному зняткові виявився й обком комсомолу — який, очевидно, вважав свої відомості про нашу нуд вичерпними. За короткий час ми зменшили цю страшну цифру до 400 не знятих з нього. Робота триває, і таких прирід випадків вже не трапляється. Але це було суворим уроком по дисципліні. І не лише для нас. Але тепер маємо фронт в іншому місці: підупав авторитет нашого оргвідділу. Колишній завідувач Віктор Тюпа підніс непогано престиж цієї посади в райкомі, а от теперішній завог Олександр Августов все ще не перебудується. Значить, мало відповідності як від мене особисто, так і до нас як райкому загалом від існуючому та обкому ЛКСМУ.

Навчання активу. Практично немає запозичення досвіду в інших — «важай, що ти працюєш непогано». А досвід є, як показує статистика, — хоч би

Багато років колгосп «Дружба» ніяк не міг вийти з прориву. Занедбана економіка вимагала рішучого хазяйського втручання. І коли два роки тому «Дружба» перейменували в колгосп імені Комсомолу України, шефство над відаючим господарством взяв обком і Компаніївський райком комсомолу...

Приїзд вашого кореспондента в господарство не вимушено співпав з черговим суботником райкомівців на оловених плантаціях підшефних

Голова колгоспу імені Комсомолу України **В. М. КРАВЧЕНКО:**

ДВА з гаком роки тому прийняв я це господарство. Воно було нижче середнього рівня. Сьогодні, якщо судити за кінцеві результати, не можу стверджувати, що ми зробили істотний крок вперед. Так, на жаль, з виконанням планових показників ніяк не можемо вийти на очікуваний рівень.

Зміни, щоправда, за останні два роки в колгоспі відбулися серйозні. З допомогою обкому комсомолу ми практично не маємо проблем з поставанням техніки.

Розгорнуто широке житлове будівництво. Знову ж таки завдяки старанням обкому комсомолу з порядком денного знята проблема забезпеченості будматеріалами. Цього року здало 8 житлових будинків. А до кінця 1988 року тільки в Нечайці з'явиться ще дванадцять нових, в Антоноівці і Криничуватому — по п'ять будинків. За попередні підрахунками саме в цей період сподівасьмося на

вирішення кадрової проблеми. Поки що ж, вона — ахіллесова п'ята для нашого господарства.

Дбаємо і про поліпшення умов праці на виробничих ділянках. На МТФ № 1, що в Нечайці, механізували трудові процеси. В недалекій перспективі почне діяти на двісті голів новий корівник, а що один буде капітально реставровано. Подумуємо і про призначення для вирощування нетелів. До речі, позитивні зміни в організації праці на тваринницьких фермах вже зараз дають відчутні результати. Нині ми доїмо від кожної корови в середньому по 8,5 літра молока, що на 2,3 літра вище минулорічного показника на цей же період.

Багато в чому допоміг нам цього літа і студзагін Одеського політехнічного інституту, який діяв у колгоспі більше 50 днів.

Є зрушення і в організації дозвілля молоді. За ініціативою комсомольської організації придбали музичні інструменти, щотижня організовуємо в Нечайці вечори відпочинку.

Але головне, що все

Хазяйновитість на терезах економіки

йде по наміченому плану, на жаль, не доводиться.

Ми, повторюючись, не виконуємо планові намітки майже з усіх основних показників. Найшвидше подолати відставання допоміг би бригадний підряд. Але до переходу на нього не готові ні спеціалісти, ні трудівники.

Секретар комітету комсомолу колгоспу **Ольга ДОНЧЕНКО:**

ЩЕ ДВА роки тому в колгоспі були 52 комсомольці, тепер — 75. Але «прибавка» більшою пов'язана з повною постановкою на облік, ніж з тим, що молодь стала залишатися. Ті умови, які зараз конче необхідні для закріплення кадрів, тільки створюються.

В організації дозволя дещо зроблено. Діють секції з футболу, баскетболу, волейболу. Заповнили і вакансії завлук-

бом: молодь у клуб тепер іде охоче.

Не менш важливо для молоді побутові питання. Найбільше її хвилює фактична бездіяльність... наших магазинів. Вісім місяців тому сталася пожежа в промтоварному магазині, вже чотири місяці, як зачинено продуктивний. Ще з травня йдуть розмови про відкриття ще одного продуктового, а віз і нині там. Такий магазин, щоправда, є на фермі, але ж — для доярок! Туди постійно бігати лось незручно та й далеко.

Оце я назу «зачинено», і думаю: чи велика різниця між нашими відчиненими і зачиненими продуктивними магазинами? Та, мабуть, ні. Бо й раніше, коли магазини ще працювали, з того бідненького асортименту товарів майже нічого не вибереш. Круг узгалі не було, цунор зазвали рідко і дуже мало, постійно не вистачало хліба. Чи не буде так само, коли магазини таки запрацюють?

Про найбільшечко: кадри. На трьох фермах із 45 доярок педве десять навібереть молодого віку. Перший секретар Ком-

паніївського райкому комсомолу **Володимир НАРІВНИЙ:**

РАЙКОМ охоче шефствує над колгоспом імені Комсомолу України. Але повного відчуття задоволення результатами свого шефства не відчуваємо. Невдоволеність криється в низьких темпах позитивних змін в економіці господарства.

Так, розумію, важко і членам правління, і колгоспникам. Заборгованість колгоспу державі немала, становить 2,5 мільйона карбованців.

Мені здається, що члени колгоспу ще не відчули чи не хотять відчувати ті позитивні переми, що вже відбулися і відбуваються. Так чи інакше, але стаєлення деяких до додрученої ділянки роботи буває просто несерйозне. Виходить, зрештою, так, що колгоспники не виробляють свої виходні. Не проявляється справжньою турботою про проблеми господарства і економічна служба колгоспу.

Ось такий парадокс: на полях одержують майже ті врожаї, що й на богарі. Полівна система, до того ж, наполовину не працює. Можна було б більше мати і овочів, янби левада знаходилась недалеко від ставка. Та й асортимент вирощувальної продукції надто бідний і простий: помідори, огірки...

СЕЛО І МОЛОДЬ

ні копійки прибутку не дав сад. Є багато передумов для вирощування сорго.

Треба хазяйнувати. Може я в чомусь і помилюсь, чогось не так зрозумів. Але хазяйська жилка у цьому колгоспі не відчувається. Словом, перебудова роботи тут йде повільніше, ніж цього хотілося б. Ніж можна...

ТАК, цьому колгоспові допомагають. І, як переконані, допомагають добре. І результати певні є. Але вони не радують, як бачимо, нікого. Плани попра пикопувати, час не жде.

А. БЕЗТАКА,
спецнор «Молодого комунара»,
Компаніївський район.

«Партія власним прикладом дала урок принципності, урок правди і закликала до активної участі в боротьбі за новий якісний стан нашого суспільства, за перебудову всього дому, в якому ми з вами живемо і житимемо».

(З промови Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на зустрічі з партійним активом Краснодарського краю).

Перебудова:

Трибуна для вас

Почати

з невідкладного

У великому колективі Знам'янського локомотивного депо молодь помітно відзначається не тільки трудовими здобутками на виробничих ділянках, а й активною участю у громадсько-політичній діяльності, спрямованій на зміцнення трудової дисципліни, бездоганного порядку, моральної чистоти залізничників, а то й просто створення доброго настрою, бадьорості.

Регулярно, двічі на місяць, у кабінеті секретаря комітету комсомолу Сергія Федорова збирається редколегія «Комсомольського прожектора». Чле-

обмеженого контингенту військ надавав допомогу дружньому афганському народові у боротьбі з ворогами Квітневої революції. На фото дружинники Сергій Безребрий, Сергій Моторний, Віктор Стреленков, Михайло Коляда, Леонід Поліщук, Юрій Сафронів, Олександр Підкам'яний і Олександр Васюра перед виходом на чергування слухають настанову секретаря комітету комсомолу Сергія Федорова.

Пам'ять про сторічну історію депо, про трудові й бойові звитяги його робітників, теперішні їх про-

НОВИНИ

Наша ініціатива

Ця ідея народилася в кінці минулого навчального року, тож про якийсь значний досвід говорити ще рано. Однак... Комітет комсомолу Криничнянської середньої школи разом з радою піонерської дружини взялися за організацію змістовного дозвілля своїх колег серйозно: було організовано клуб вихідного дня.

У вихідні, свята та інші дні відпочинку школа у їх розпорядженні з десятою ранку до обідньої пори та з восьмою до одинадцятої вечора. Тоді й працюють гуртки за інтересами, якими керують переважно самі школярі.

Все ж одного ентузіазму не досить. Секретар комітету комсомолу Світлана Бодунова та голова ради дружини школи Світлана Сокур прагнуть не залишити поза увагою й наймолодших школярів: для них старші товариші влаштовують на засіданнях клубу ігри, читають назви, водять у походи. Проте є й «але»: замало матеріалів для роботи гуртків; взагалі, варто було б поновити й поповнити матеріальну базу клубу. Та й про своє приміщення для стількох бажаючих варто було б поставити окреме питання.

Я. ЗАЙКА,
секретар вчительської комсомольської організації Криничнянської СШ.
Устинівський район.

СПІЛЧАНСЬКІ БУДНІ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ

ни редколегії Юрій Сафронів, Леонід Поліщук, Олена Валуєва жваво обговорюють підібрані факти, карикатурою чи влучним дотепом доводять їх до відому широкої громадськості.

Проте критичні зауваження — це лише допоміжний засіб у зусиллях комсомольського активу виправити допущені вже збочення в роботі чи побуті. Головне — не допустити їх. Саме тому комітет приділяє багато уваги організації дозвілля робітників. Серед заходів, проведених нещодавно: вечір передового машиніста, засідання сімейного клубу, урочисті проводи новобранців до лав Радянської Армії, дискотека, виступи учасників художньої самодіяльності тощо.

Для любителів активного відпочинку створює умови спортивний сектор, яким керує випускник Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Валерій Лень. Він організував футбольну команду, в якій одночасно й сам грає і тренує її учасників. Команда не раз була призером змагань за першість міста. Призових місць добивалися і волейболісти та гімнасти депо.

Оперативний комсомольський загін дружинників очолює слюсар апаратного цеху Олександр Корж, який нещодавно у складі

довжувачі збагачують в історичному музеї підприємства. Музей засновано з ініціативи ветерана праці Івана Месфодійовича Ткаченка. Разом з ним і за його порадами комсомольці й активісти комітету профспілки зібрали й класифікували велику кількість експонатів і документів, розмістили їх на стендах та в вітринках і виставили для широкого огляду.

Обмежений відведеним в газеті місцем репортаж, це лиш незначна частка щоденної роботи комсомольської організації локомотивного депо. Та варто все-таки назвати найактивніших помічників комітету комсомолу, застрільників усіх його починань. Це групкомсорг комсомольсько-молодіжної колонії машиніст електровоза Петро Білоус — кавалер ордена «Знак Пошани», його колега, також машиніст електровоза і кавалер ордена Трудової Слави III ступеня Євген Костів, слюсар пункту технічного нагляду групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу Володимир Полоз, економіст Олена Валуєва та багато інших.

У ці дні комітет особливо активізував роботу, готуючи гідну зустріч наступному Всесоюзному форуму комсомолу.

Р. ВОЛОДИМИРЕНКО.

...І про створення нових КМК, і про споруджені спортивні майданчики, і про чисельний ріст рядів районної комсомольської організації, і про шефство над відстаючою фермою. Та яка користь від того звіту?

Хочеться вірити, ми знайдемо відповідь на це запитання разом з вами, працівники Новомиргородського райкому комсомолу. Разом з вами, шановні колеги згаданих у цьому матеріалі комсомольських працівників. Разом з вами, учасники сьогоденного пленуму. Разом з вами, дорогі наші читачі. Тим більше, що проблеми і недоліки, про які піде мова, ще характерні і для деяких інших райкомів комсомолу. Хочете для переконання кілька ситуацій? З висновками, зрозуміло...

«ГІРШЕ НЕ БУДЕ!» (Ситуація перша)

Разом з інструктором райкому комсомолу зайшли до перукарні, щоб поцікавитися, як працює КМК.

— Що ви хотіли? — запитали нас.

— Поговорити з вами...
— Бачите, це жіночий зал, якщо вам постригтися, зайдіть у чоловічий, — ніби й не чули дівчата, і, степенувши здивовано плечима (чого, мовляв, ходять), продовжили перервану нашою появою розмову.

Олександр Поліський, інструктор РК ЛКСМУ, на якусь мить і справді відчув себе ніяково: зайшов у жіночий зал з бажанням поговорити, а там виявляється і без нього охочих «поспілкуватися» вистачає — поки клієнтка підставляла вам свою голову (для зачіски звичайно), треба ж її чимось зайняти. Все одно про що, все одно — з нею чи колегою,

якби мені довелось виступати на пленумі обкому комсомолу, то найбільше я хотів би сказати про те, чому останнім часом надто мало молоді йде працювати у тваринництво. Відчуваю за собою право говорити на цю тему, бо сам я ось уже два роки працюю фуражиром на другій молочнотоварній фермі колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району.

На околиці села Піщаний Брід, де живу і нині, я народився й вирів. Мені 20 років, але пам'ятаю час, коли тут і молоді більше мешкало, коли у сім'ях було більше хлопців та дівчат, які нині повиростали та й роз'їхалися по містах. Чи не тому, що їх звабило місто, у нашому колгоспі сьогодні зовсім немає доярок-комсомолок, та й взагалі молоді тваринники — велика рідкість? Хочу поділитися своїми думками про те, чому ж молоді так неохоче йде працювати в тваринництво і що нам слід робити, аби краще вирішувати проблему кадрів на колгоспних фермах.

Не секрет, що нині більшість випускників сільських шкіл навіть думки не допускає про те, що піде працювати на ферму. Бо — неprestижно. Відверто скажу, що я не раз помічав, як зразу послаблюється у ровесників інтерес до тебе, коли ска-

жеш, що працюєш на фермі. І причина тут здебільшого не тільки в тому, що ці люди малознайомі з фермським виробництвом — у багатьох батьки й сьогодні працюють тваринниками. Не можна сказати, що у нас мало займаються профорієнтацією в школі. Хіба що, може, робота ця занадто, якщо можна так сказати, парадна і тому відірвана певною мірою від реальних умов, у яких працюють колгоспники на фермах.

Ось, приміром, мій робочий день починається о восьмій годині ранку, потім з 12-ї до 14-ї — перерва на обід, а о 17-й — кінець роботи. Є і вихідний день. Зарплата хороша. Але... Робота моя, самі розумієте, не конторська. Завозим корми, обмішку — обов'язково забруднишся, та й чуб добрийче упріє. Обслуговуєш транспортери для видавання гною — знову ж таки слід би після роботи привести себе в порядок, помитися. А ось якраз душова на нашій фермі й нема. Влітку ще нічого — підеш на річку, купаєшся. А як похолодає, то хіба приємно щодня після роботи носити та гріти воду з криниці, щоб помитися?

А мені, як і кожній молодій людині, ще хочеться встигнути на танці в центрі села (до речі, там асфальт, а мені в негоду з

окраїни у туплях не дійти). Хочеться менше вільного часу тратити на побут, бо в житті чимало цікавих справ. Приміром, учитися можна заочно...

Не можна сказати, що працювати на наших фермах не стає краще. Приміром, ось і у нашому колгоспі на першій фермі появилася немало новобудов, і серед них — прекрасна сауна для тваринників, магазин, кормокухня (а у нас така, що продається наскрізь). Переконали, що пройде якийсь час — і побільшає молоді на першій фермі. А на нашій?

Ні, я не збираюся покидати ферму — робота тут мені до вподоби. Та й живу неподалік, це теж дуже зручно. І село своє люблю. Але разом з тим розумію й тих хлопців та дівчат, які не поспішають записуватися у тваринники. Бо вони бачать, що не скрізь стараються вирішувати давно назрілі проблеми тваринницьких ферм, далеко не завжди підкріплюють заклики йти у тваринництво конкретною, діловою турботою про молодого працівника ферми. То певже ж ми і далі будемо спокійно спостерігати за тим, як «старіють» колективи тваринників?

В. МИГУЛКО,
працівник МТФ № 2 колгоспу «Шлях до комунізму» Добровеличківського району, комсомолец.

Людмила Жижко...

Сказала так, що вже було незручно їй надокучати. Тим більше тут же у дверях з'явилися її знайомі, і їй було цікавіше знати, як у них справи, коли вони приїхали, куди збираються...

Та й навіщо? Про культуру поводження на своєму робочому місці членів цього комсомольсько-молодіжного колективу ми вже мали уявлення. Працює тут 6 комсомолок: Людмила Жижко, Антоніна Гаянська, Наталія Красько, Любов Голубець, Ольга Сивак, Надія Кваша. Ввісську, що тут працює КМК, мабуть, загубили при переїзді. Та що вона змінилась? Адже суть не в формі, а в її змістові... І все-таки не йду звідси,

зобов'язання створити протягом року три КМК (1 — у сфері обслуговування, 1 — у тваринництві, 1 — де вийде). Тут же відмічено, що у побудованій створено КМК перукарів у березні 1986 року. Тому й заохотилося побувати у новоствореному КМК, дізнатися, яку практичну допомогу одержують комсомольці від райкому комсомолу. Не ввіянена, чи варто райкомівцям брати на себе функції постачальника і забезпечувати дівчат лезами та одеколоном. Якщо й було так один раз — все ж це обов'язки керівництва райпобуткомбінату. А от чим живе, чим «дихає» колектив, які настрої тут панують, — ось тут вислуховувати треба чи не щодня, а

РАЙКОМ

не одержавши відповіді на запитання: чому виникла ідея об'єднатися у КМК?

— А це ідея райкому. Он він, — кивнула у бік Олександра Людмила, — пропонував нам весь час. І на збори прийшов, каже: «Гірше не буде». Ось і створили КМК...

— Ну, і як, не гірше?

— Ні, попервах райком навіть одсколон і леза допомагав діставати.

— ???

— Щоб план був — це у нас дефіцит, розумієте...

Отже, за першою ситуацією слідує і перший висновок. Але спершу одна деталь: у конкретних рубіжах Новомиргородського райкому ЛКСМУ є

може й з фонендоскопом. Якщо вже взяти на себе функцію опікунську у питаннях побуту, то й тут у райкому абсолютно ясно точка прикладання — створити належні робочі умови. Перукарня переїхала у інше приміщення (схоже, О. Поліський тут перший із райкомівців, хто побував за цей час у цьому КМК), а водопроводу тут нема, освітлення нікудишнє, навіть радіо не підв'єдено. Потурбувати районні служби, організувати комсомольців на суботник (їх же тільки в райпобуткомбінаті понад 40 чоловік!) — ось коли б усі відчували турботу про комсомольсько-молодіжний ко-

ТВОЯ ПОЗИЦІЯ, КОМСОМОЛЬЦЮ!

Звітно-виборні збори в житті комсомольської організації подія надзвичайно важлива. І де підходять до їх підготовки з усією серйозністю, можна не сумніватись, наслідки будуть непогані.

Діловий приклад підготовки до звітів і виборів зафіксував наш фотокореспондент на кіровоградському ливарно-механічному заводі «Більшовик». Секретар комсомольської організації Ганна ВОЛОХИНА збрала своїх активістів-комсомольців Вікторію ТАРАСОВУ, Володимира ЧЕРНОВА, Віктора БЕРЕЗОВСЬКОГО, Валентину САВКО та Павла КРАЙНИКОВА (зліва направо), щоб дізнатися які на їхню думку питання потребують негайного вирішення.

Фото В. ГРИБА.

ЗВІДКИСЬ НЕ З'ЯВИТЬСЯ

В Маловисківській районній комсомольській організації є сильні, енергійні, діючі первинні осередки. Візьмемо хоча б злинський колгосп «Первое мая». Тут працює сьогодні понад сто спілчан. Юнаки переважно механізатори, дівчата — доярки. Чимало й молодих дипломованих спеціалістів.

У господарстві чотири КМК: два — в тракторних бригадах і два на молочнотоварних фермах. Добра слава йде у селі і за його межами про Миколу Кушнір'ова, Миколу Голованова, Марію Каплунову, Надію Вовкобрунь.

Варто згадати й комсомолку Світлану Хлужняк. Наслідуючи свою матір, — першу п'ятитисячницю колгоспу Надію Опісимівну Третякову, — теж працює ударно. У минулому році вже вийшла на чотиритисячний рубіж надроб.

У значній мірі діловий ритм роботи первинної задіє сам секретар комітету комсомолу господарства Василь Пешехонов. Він — своєрідний «посол» молоді у правління, партійному комітеті колгоспу. Освіта — теж турбується про створення вокально-інструментального ансамблю, хоче організувати футбольну команду.

А от спілчанам Мар'янівського радгоспу немає чим хвалитися. Конститувати подібне особливо прикро, бо ще не так давно, років п'ять-сім тому, вирвало у цьому радгоспі комсомольське життя.

А сьогодні? На третину зменшилась комсомольська організація. Не тому, що виїхала молодь із села — вибула з комсомолу за віком. Комсомольці тут є, от тільки ніхто не спить поставити їх на облік, підключити до життя.

Втім, що говорити про це, коли вже кілька місяців у первинній немає ватажка, вряди-годи проводяться комсомольські збори, засідання комітету.

Розмовляв недавно з першим секретарем райкому комсомолу Іваном Хмарою. Знову довелося почути нарікання на партком радгоспу, який, мовляв, не вирішує питання з секретарем комсомольської організації, не шукає кандидата на таку відповідальну і важливу посаду. Так, партком, зокрема, його секретар М. П. Лихограй, не до кінця виконує свої обов'язки щодо керівництва комсомолом.

Але ж і райком комсомолу пасивний, наївно сподівається — якось буде, звідкись та з'явиться новий ватажок молоді. Розірве паутину сіу, яка заплутала сьогодні первинну комсомольську організацію Мар'янівського радгоспу... Думається, потрібно постійно розповсюджувати кращий досвід, долати інерцію. Тим більше, що зразки позитивного поряд. Лиш так, у постійному навчанні, можна рости.

А. МИХАЙЛОВ, журналіст. Маловисківський район.

НЕ БУДЕ БІЛЬШЕ ВИНОКУРНІ

Кілька років тому Гайворонський винзавод з неабиякою старанністю завалював полиці магазинів «Золотою осінню», «Ароматом садів», «Дніпробузьким» та іншими напоями «зеленого змія» з надумано-вибагливими назвами, які народ замінив одним влучним словом — бормотуха. Хоча й чималі, але яно сумнівані прибутки давала та продукція, а шкода від неї була безперечною.

Робота є робота, і працювали на заводі дівчата сумлінно. Та як було незручно сором'язливо опускати очі, коли доводилося зізнаватися, що

вони... з винокурні. З ініціативи секретаря комсомольської організації заводу Алли Мацик дівчата не забарилися з перебудовою. Комсорт закінчила Одеський технологічний інститут харчової промисловості, знала, що без спеціальних затрат можна використати ту саму виробничу лінію для виготовлення й розливу іншої продукції, скажімо, фруктових сиропів.

Охоче підтримали свого ватажка працівниці Світлана Ковбасюк, Галина Шевчук, Ніна Фармілей, Галина Сербина, Валентина Білевич, об'єднані в комсомольсько-молодіж-

ну бригаду. Попрацювати довелося-таки добре, інколи й понад норму, щоб не зупиняти виробництво.

Зате тепер з конвеєра сходять ніби й звичайні собі пляшки, та в них уже не «Яблуко», в ароматні, з кришталевим відблиском яблучні, вишневі, апельсинові, лимонні, полуничні сиропи.

А ще розливають тут мінеральну воду з поетичною назвою «Іванкова криничка». Не протну воду, а гідрокарбонатну магнієво-кальцієву, як підказує етикетка. Вона не тільки тамує спрагу, але й корисна при деяких недугах.

У кожному гастрономі області можна побачити тепер також і гайворонську вершкову ковбаску, дитячий ірис, щербет, смажений арахіс у цукрі та інші ласощі. Колишній цукор став карамельним. Звіди надходять споживачам «Олівія», «Морські кремінці», «Карусель», «Самодітти», драже в цукрі й какао тощо.

Завод не потерпів збитків, заробітки працівників стабільні. Зате зріс престиж. А дівчата з комсомольсько-молодіжної бригади тепер гордо кажуть про себе: ми кондитери.

В. РУДЕНКО.

лектив. Якби він був, звісно, не тільки на папері...

— Невже райком задоволений таким поповненням КМК? — запитує О. Поліський.

Йому нічого відповісти. Він сам продемонстрував формальне вирішення питання, про які так палко говорив у райкомі...

НЕ ПОВТОРИТИ ПОМИЛКУ...

(Ситуація друга)

Зранку мені обіцяли показати обидва новостворені КМК — в побутокмбінаті і в шкірцеху (молодому промислому підприємству).

ПРОЗВІТУЄ...

Тепер було зрозуміло, чому напередодні в райкомі на будь-яке моє запитання мені приносили папку: «Тут у нас НТТМ. Все є, дивіться...».

— Що ж, не пішли в шкірцех, давай подивимось спортмайданчик, які, згідно прийнятих конкретних рубіжів, об'єднали у дворах по вулиці Леніна і Кірова комсомольці шахти «Новомиргородська»?

— Чесно кажучи, вони ще недообладнані, — відповідає Олександр. Справді, спортмайданчик — річ така: або він є, або його немає, або на ньому грають в ч'яча, або ні. Тож, створити його формально важко, і прозвітувати про нього склад-

ніше, поки його нема насправді. Так що тут, хоч і не вклялися у строки, доведеться будувати. Щоб не повторити помилку, як зі згаданими новоствореними КМК.

«ЦІКАВО» ЧИ «ПОТРІБНО»? (Діалог у райкомі)

Нещодавно другий секретар Новомиргородського

родський райком комсомолу? І, на жаль, не тільки він. Під час візної редколегії у Олександрівському районі ми уже констатували: що нову і цікаву форму важливості і значимості комсомольських справ заформалізували самі ж комсомольські працівники. Приклад з новоствореними КМК, про які райком успішно прозвітує у кінці року, красномовний приклад цьому.

Вітальй розповів мені, що перед моїм приїздом у нього був цікавий відвідувач. Данило Якович Афанасьєв — киянин, хоча родом з цих місць. Доктор біологічних наук, український вчений, хоч і ніби й пенсіонер, прийшов у райком забити тривогу: що твориться з річкою в Новомиргороді, куди дивиться комсомол!

— Спочатку я здивувався, — розповідає Вітальй. — Причому тут ми? Але після його пристрасного монологу повірив, а й справді — Вись можна прятувати. Що для цього треба: лайперше, не розорювати пагорби — тут треба відповідного рішення райвикопкому; друге — пагорби навколо річки треба «закріпити» лісонасадженнями — кілька комсомольських суботників у рік і вже через деякий час на явні наслідки; і, нарешті, охорона побережжя від забруднення...

Чом не справа для Новомиргородського комсомолу? І не тільки комсомолу. Піонерські «голубі патрулі» зникли сьогодні з нашого лексикону... — Ну, а хто з нас зніме шефство над тваринним

твом, над будівництвом об'єктів соціальної культури, над вирощуванням кукурудзи... — і другий секретар почав перераховувати довгий список справ, поставлених їм у обов'язок.

Ось у чому біда — поставлених у обов'язок... Виходить, не за власним бажанням прикрасити своє місто приходять на спорудження фонтана на площі, не з душевною тривогою «чому ж у хвості?» ідуть комсомольці вирвати із прориву відстаючу ферму, не з інтересу до виробничих проблем молодих хліборобів виїжджають у первинну комсомольську організацію... А за чим? Невже тільки за поміткою візду у табелі перебування райкомівця у первинних, що, не секрет, є підставою першому секретареві РК ЛКСМУ для виплати надбавки до зарплати, за відрядження... До речі, я бачила в оргвідділі той табель. З травня у цьому жодної помітки.

— Відпустили, розумієте... — пояснили мені. — Але ми в первинних буваємо, тільки табель не ведемо...

Бувають, не бувають. Якщо так, як ми відідали з О. Поліським первинну в побутокмбінаті, а потім в шкірцеху, то у першому секретаря є всі підстави виплати працівникам райкому комсомолу гроші за відрядження... Ну, не за відрядження, так за термінову роботу. Складання, скажімо, термінових довідок, планів, інших паперів. Не все одно? Люди ж працюють днями (а то й ночами) з кабінетів не виходять... А краще б ви-

йшли. Тоді б у Новомиргородському РК ЛКСМУ було б набагато більше конкретних добрих комсомольських справ.

«ДЕ ЗНАХОДИТЬСЯ РАЙКОМ КОМСОМОЛУ?» (Ситуація четверта, остання)

І найкоротша. Тому, хто в Новомиргороді вперше, обов'язково доведеться перепитати про це у перехожих. На жаль, на будинку, де знаходиться райком комсомолу, вивіски про це немає.

— Чому немає вивіски при вході? — Запитайте про це у Валерія Буряка, — відповіли в райкомі.

Перший секретар райкому комсомолу Валерій Буряк на той час був у відпустці. Тому й доводиться адресувати йому запитання через газету. Якщо вже Новомиргородський райком комсомолу працює переважно за столом і в кабінеті, то нехай хоч вивіска нагадає спілчанам, куди їм топтати стежку. Якщо треба. Якщо раптом виникнуть труднощі...

Л. ЯРМОЛЕНКО, спецкор «Молодого комунара». Новомиргородський район.

«СУПУТНИК» ЗАПРОШУЄ ДО «КОРЧАГІНЦЯ»

ЗАВТРА — ВСЕСВІТНІЙ
ДЕНЬ ТУРИЗМУ

Вихідний день, відпустка. Одні вибирають маршрут у ліс, інші — на береги річок, а то й далі — на гірський перевал. Це щоб провести свій вільний час, набратись бадьорості. Коли ж йдеться про масовий туризм, коли комітети комсомолу планують свою роботу в цьому напрямі, то передусім згуртовують молодь на маршрутах всесоюзного походу «Шляхами слави батьків», кращим виробничникам — переможцям соціалістичного змагання вручають путівки в зарубіжні туристичні поїздки. Про це наш кореспондент веде розмову з головою бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» обкому комсомолу Сергієм ЛУШНИКОВИМ.

КОР: Які маршрути нині найбільш популярні в молоді області?
ЛУШНИКОВ: Без перебільшення можна сказати: участь юнаків та дівчат у всесоюзній туристичній експедиції «Моя Батьківщина — СРСР». Тут такі маршрути: «Пам'ятні ленинські місця», «Ордени Батьківщини на знаменах комсомолу», «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», «Вітчизни вірні сини», «До архітектурних та історичних пам'яток», «Шляхами дружби», «Будні великих будов». Вони пролягли до Москви і Ленінграда, Мінська і Одеси, Волгограда і Севастополя. Тільки в цьому році на маршрутах експедиції «Моя Батьківщина — СРСР» побувало близько 4,5 тисячі молодих степівчан. Це лише за межами нашої області. Є ще 26 маршрутів на території Кіровоградщини. Найбільше туристичних загонів вирушає в село Красногірку Голованівського району, щоб відвідати музей підпільної комсомольської організації «Спартак», місцями боїв народних месників у роки Великої Вітчизняної війни — в Чорний ліс. Найбільш організовано проведено туристичні походи в музичилищі, СПТУ № 2,

«Супутника» в ЧССР, НДР, СРР, ПНР, НРБ, СФРЮ; в НРБ, Алжир, на Кубу до кінця року поїдуть ще 200 юнаків та дівчат. В м. Толбухіні в жовтні наша делегація візьме участь у засіданні міжнародного клубу молодих механізаторів «Кіровоград — Толбухіні», зустріне з своїми давніми друзями, які побували і в нас, на Кіровоградщині, — з Толбухівського округу ми зустрічали 130 молодих трудівників, які побували на заводах і фабриках, колгоспах і радгоспах, відвідали пам'ятні місця Кіровоградщини.

КОР: Тепер стали популярними маршрути вихідного дня. Де можуть свій недільний і суботній день провести кіровоградці найближчим часом?

ЛУШНИКОВ: У своїх листах про це запитують юнаки та дівчата і нас. Якби вони своєчасно звернулись у райкоми комсомолу, то їм би запропонували побувати у Львові, Києві, Одесі, Кишиневі, Херсоні, Запоріжжі, Миколаєві. Туди ми відправляємо постійно свої туристичні автобуси. Там молодь може познайомитись з пам'ятками історії та культури, відвідати театри, музеї. Та й безпосередньо в дорозі дуже цікаво.

У жовтні, листопаді, грудні ми також запрошуємо кращих виробничників, комсомольських активістів у туристичні центри країни. Тож вже тепер комітети комсомолу мають підібрати кандидатури, визначити інтереси кожного з них, хто хоче відпочити в туристичному поході. А ми чекатимемо за явок з місць.

Тут червоні слідопити Кіровоградського, Новоархангельського, Устинівського районів, м. Олександрії познайомились з досвідом пошукової роботи своїх ровесників, з їх допомогою зібрали матеріали для музейних кімнат.

КОР: А куди були видані туристичні путівки «Супутника» переможцям соціалістичного змагання?

ЛУШНИКОВ: Більше 200 молодих робітників, колгоспників у цьому році проєли свої відпустки в міжнародних туристичних центрах і круїзах по Дніпрі, їм ми пропонували «Золотий круїз Росії», туристичні центри «Березовий гай» (Москва), «Верні» (Закарпаття), «Волгар» (Кострома) та інші. Майже 400 кіровоградців побували за путівками

Солістки вокально-інструментального ансамблю «Молодіжні ритми» Хашуватського будинку культури Гайворонського району Раїса і Ольга ЛІСНИЧУК.

Фото С. ФЕНЕНКА.

ПОЧАЛОСЯ друге коло чемпіонату області з футболу. В ньому беруть участь 35 команд: дев'ять — у першій, найсильнішій групі, інші — в трьох зонах другої групи. З яким же багажем прийшли футболісти до свого проміжного фінішу?

Команди першої групи виборюють звання чемпіона Кіровоградщини, яке дає право в кінці сезону в додатковому турнірі (з кіровоградським «Радистом» чи зі знам'янським «Локомотивом», котрі невдало виступають в чемпіонаті України серед колективів фізкультури), провести два перехідні матчі (на своєму і чужому полі).

З другого кола з метою виявлення молодих перспективних футболістів для команди майстрів «Зірка», колективи першої групи зобов'язані виставляти юнацьку команду футболістів, рік народження яких ось вже третій рік

25 вересня на вірні між суперниками матчі не будуть представлені протоколи.

Викликає тривогу пилька виховна робота в деяких командах, грубі порушення правил гри. Порушуючи «Положення про чемпіонат», тренери багатьох команд дозволяють вилученням з поля гравців до рішення СТК в наступному матчі замість обговорення таких вчинків у колективі. Такі ігри проводив А. Качина (Устинівка). В. Христенко (Новомиргород), В. Братко («Іскра» Кіровоградський район), В. Ільченко («Єврика», Гайворонський район).

Після двох попереджень за грубу гру не мали права грати в одній наступній грі футболісти М. Мохий (Устинівка), О. Ільзов (знам'янський «Промінь»), А. Попович (миколаївський «Колос»), Л. Сорока («Вісь» з Малої Вісни). Результати цих матчів СТК обласної федерації залишає за собою право anulувати, а гравців умовно дискваліфікувати до кінця сезону.

І ще вкрай прикро, гайворонець В. Ільченко у зустрічі своєї команди «Єврика» з добровіллянським «Колосом», а знам'янчанин В. Темрюк з колективу «Старт» в матчі проти олександрійського «Автомобіліста» грубо поводили себе на полі, погрозували арбітрам, чинили безпорядки. Думаємо, що Гайворонський та Знам'янський райкоми комсомолу разом з райспорткомітетами розберуться в негідній поведінці зазначених гравців, дадуть їм поведінці принципову оцінку.

У матчі «Автомобіліст» (Олександрійський район) — «Кристал» (Олександрійський район) грав незалежний гравець в складі «Автомобіліста» О. Іванченко. Поле не було підготовлено до гри, за що автомобілістам зараховано справедливу поразку, незважаючи на перемогу в поєдинку (4:2).

Окремо слід сказати про підготовку стадіонів, полів до проведення футбольних матчів. Якщо став зеленого газону на стадіоні «Шахтар» (Олександрія), «Спартак» (Кіровоград), «Локомотив» (Гайворон), «Колос» (Мала Віска) сприяє високій якості гри, то футбольні яри в Борзняні, селі Богданівці Знам'янського району, селі Новій Празі Олександрійського району майже без трав'яного покрову, вибиті, потребують капітального ремонту поля в Новоукраїні, Олександрівці, Новгородці, вже невідатичний газон на стадіоні «Перемога» Долинської.

Без хороших баз, змістовної гри, належної реклами болельник не прийде на гру. Замість активного відпочинку на спортивній споруді він буде нудувати. Про це ми всі повинні весь час пам'ятати.

Ю. ПОВОРОЗКА,
начальник учбово-спортивного відділу облспорткомітету.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

А судді хто?

незмінний — 1971—1972-й. Очолоють таблицю спартаківці Олександрії (тренер В. Авраменко) — бронзові призери муніципальної першості. Єдине очко вони втратили у зустрічі у себе вдома з одноклубниками обласного центру (1:1).

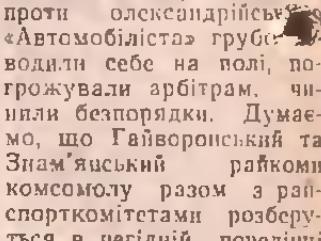
Хорошу якість гри демонструють спартаківці Кіровограда (тренер В. Гірин), в яких один з найміцніших захистів, та сильніший футболісти новоукраїнського «Колоса» (АТП № 10041), де виступає кращий бомбардир чемпіонату двадцятиріччя Сергій Бондаренко (10 м'ячів).

Здав свої позиції срібний призер минулорічної першості долинський «Колос», чимало невирішених проблем сьогодні має «Шахтар» з Олександрії.

В окремих матчах непогану майстерність показують «Вісь» (ремонтно-транспортне підприємство Маловисівського РАПО) і «Тясмин» (колишній «Харчовик» Другого імені Петровського цукрокомбінату). Проте для кращого росту їм вкрай необхідна більша ділова допомога з боку місцевих зацікавлених організацій.

Якщо минулорічний переможець другої зони другої групи кіровоградський «Спартак» вквітало почуває себе у вищій по класу групі, то переможець іншої — першої зони другої групи — колектив вільшанської «Аврори» слабо підготовлений. Питання комплектування команди, пошуку надійних голкіперів, технічної підготовки вирішують і залізничники гайворонського «Локомотиву».

Коротко про становище в другій групі. У першій зоні новачок — команда «Локомотив» з Кіровоградського АТП № 10021 (інструктор-методист по спор-

«Спартак» (колгосп імені Тельмана Голованівського району) — у другій зоні, «Зоря» (Світловодський район) та «Автомобіліст» (автопідприємство № 6 з села Нова Прага Олександрійського району) — у третій зоні.

Основна причина програвів цих колективів та деяких інших — неважко на виїзні ігри через незабезпечення їх автотранспортом, відсутність резерву хороших гравців, низька технічна і фізична підготовленість. Бобринецький «Колос», наприклад, не виїхав до новомиргородського «Шахтаря», кіровоградська «Іскра» — до бобринчан, новоградківський «Маяк» — до «Автомобіліста», «Спартак» не з'явився на гру до добровіллянського «Колоса» і маловисівського «Геолога», новоархангельська «Ятрань» — до гайворонської «Єврики», «Зоря» не гостювала у петрівського «Інгульця». За таку невяку, ігнорування болельників, які даремно прийшли на стадіон, командам зараховано поразку.

ПРОДОВЖУЄ давати про себе знати давня «хвороба» суддів в полі, які обслуговують ігри — не висилають протоколи зіграних матчів (усні повідомлення не є офіційним документом). За перше коло до цього часу відсутні протоколи на десять поєдинків. Спортивно-технічна комісія обласної федерації футболу прийняла рішення зарахувати поразки командам, якщо до

ТЕАТР

...Якось весняного сонячного дня ведмежатко Тимчо спочивало на лісовій галявині. Співали птахи, радіючи полям пташенят. І раптом Тимчо побачив у траві яєчко зозулі. Шкода стало ве-

ВЕСЕЛЕ ВЕДМЕЖАТКО ІЗ МОСКВИ

селому ведмедику, що нікому буде висідити пташенятко, і вирішив він зробити це сам...

Це спектакль «Весняні клопоти Тимчо» Московського обласного театру ляльок. Колектив театру покаже його юним гляда-

чам Кіровограда, Світловодська, Олександрії, Знам'янки під час гастролей, що нещодавно почалися.

Першу виставу театр показав 1933 року. Це був «Ревізор» М. В. Гоголя. Досі в музеї державного академічного Центрального те-

атру ляльок під керівництвом С. В. Образцова дбайливо зберігаються чудові ляльки з «Ревізора».

Для Московського обласного театру ляльок охоче пишуть п'єси відомі драматурги і прозаїки. Серед них автор «Чебурашки» Е. Ус-

пенський, сценарист «Ну, постривай!» О. Курляндський, автор казок «Іжачок у тумані», «Як Левенятко й Черепаша співали пісеньку» С. Козлов, сатирик Л. Корсунський, казкар Ф. Кривін та інші.

Московські лялькарі зустрінуться з глядачами в будинках культури та будинках піонерів, дадуть два

шефських спектаклі для вихованців дитбудинків області.

Б. ГОЛДОВСЬКИЙ.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде у вівторок, 30 вересня ц. р.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.
На українському язичку.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 00819. Обсяг 0,5 друк. арш. Індекс 81103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділа робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-63; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії УРСР.
м. Кіровоград, вул. ...ни, 2.

Зам. № 525. Тираж 80 500.